

Diumenge trenta-dos durant l'any

Lectura del llibre de la Saviesa 6, 13-17

La saviesa és resplendent i no s'apaga mai. Els qui l'estimen, arriben fàcilment a contemplar-la, la troben tots els qui la cerquen: ella mateixa es fa conèixer als qui la desitgen. Si qualcú matinetjava per sortir a cercar-la, no s'hi haurà de cansar: la trobarà asseguda a les portes de casa. Pensar-hi sempre, ja és tenir l'enteniment madur, i si, per trobar-la hi ha qui passa les nits en vetla, prest perd el desfici, perquè ella ronda sempre cercant els qui se la mereixen; generosament se'ls apareix pels camins i els surt al pas en tot allò que es proposen.

Salm responsorial 62

Resposta: Tot jo tenc set de vós, Senyor, Déu meu.

. Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerc. Tot jo tenc set de vós, per vós es desviu el meu cor, com terra eixuta sense una gota d'aigua.

. Jo us contemplava en el vostre santuari quan vos veia gloriós i poderós. L'amor que em teniu val més que la vida; per això els meus llavis vos alabaran.

. Que tota la vida us pugui beneir i alçar les mans alabant el vostre nom. Saciat del bo i millor, vos alabaré amb el goig als llavis.

. Quan des del llit vos record, pas les nits pensant en vós, perquè vós m'heu ajudat, i som feliç davall les vostres ales.

Lectura de la 1ª carta de sant Pau als cristians de Tessalònica 4, 13-18

Germans: No podeu desconèixer què serà dels difunts: no voldríem que us entristíssiu, com ho fan els altres, que no tenen esperança. Tal com creim que Jesús morí i ressuscità, creim també que Déu s'endurà amb Jesús els qui han mort en ell. D'acord amb la paraula del Senyor vos deim que nosaltres, si encara quedàvem amb vida quan arribarà el Senyor, no serem primers que els qui hauran mort, perquè, a un senyal de comandament, al crit d'un arcàngel, al toc de corn de Déu, el Senyor mateix baixarà del cel, i els qui han mort en Crist ressuscitaran primer; llavors els qui d'entre nosaltres quedem en vida serem enduits juntament amb ell pels aires, en els núvols, per sortir a rebre el Senyor, i així estarem amb ell per sempre. Consolau-vos, doncs, els uns als altres amb aquestes paraules.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 25, 1-13

En aquell temps, Jesús digué als deixebles aquesta paràbola: "Passarà amb el Regne del cel com amb deu al.lotes, que sortiren amb torxes a rebre l'espòs. N'hi havia cinc de prudents, i les altres cinc tenien poc seny. Les de poc seny no s'endugueren oli per les torxes, però cadascuna de les prudents se'n proveí d'un setrill. Com que el nuvi tardava, els vingué son, i totes s'adormiren. Ja era mitjanit quan se sentí cridar: L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l. Aquelles al.lotes es despertaren i començaren totes a preparar les torxes. Les que no tenien oli digueren a les altres: Donau-nos oli del vostre, que les nostres torxes no s'encenen. Però les prudents els respongueren: Potser no n'hi hauria prou per a totes; val més que aneu a comprar-ne. Mentre hi eren, arribà el nuvi, i les que estaven a punt entraren amb ell a la festa. I la porta quedà tancada. Finalment arribaren també les altres, i deien des de fora: Senyor, Senyor, obriu-nos. Però ell els respongué: Vos dic amb tota veritat que no us conec. Vetlau, doncs, perquè no sabeu ni el dia ni l'hora."